

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 29. novembra 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **J. D.**, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného J. D. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. mája 2011, sp. zn. 5To/89/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. D. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 28. októbra 2010, sp. zn. 3T/162/2010, bol obvinený J. D. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 28. januára 2010 a na presne nezistenom mieste si zadovážil a následne v mieste trvalého bydliska v obci M. v rodinnom dome X. do vykonania domovej prehliadky uskutočnenej 28. januára 2010 prechovával v skrinke v kuchyni nájdených 8 ks priehľadných polyetylénových vreciek s obsahom sušeného materiálu rastliny rodu konope o hmotnosti 10,763 g s priemernou koncentráciou 13,3 % hmotnostných účinnej látky THC, čo predstavuje 431 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá 48 až 108 obvykle jednorázových dávok v hodnote na čiernom trhu od 120 Eur do 896,40 Eur, v skrinke v kuchyni tiež nájdené 1 priehľadné polyetylénové vrečko, v ktorom sa nachádzal biely prášok o hmotnosti 0,129 g s obsahom účinnej látky metamfetamínu o koncentrácii 29,1% hmotnostných, čo predstavuje 38 mg metamfetamínu, ktoré množstvo

zodpovedá 1 až 2 obvykle jednorázovým dávkam v hodnote na čiernom trhu od 8 Eur do 20 Eur a na rohovej lavici v kuchyni nájdené 3 ks priehľadných polyetylénových vreciek s obsahom sušeného materiálu rastliny rodu konope o hmotnosti 14,414 g s priemernou koncentráciou 14,6 % hmotnostných účinnej látky THC, čo predstavuje 2104 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá 70 až 144 obvykle jednorázovým dávkam v hodnote na čiernom trhu od 175 Eur do 1.195,20 Eur, pričom rastlina konope siate je uvedená v I. skupine omamných látok v zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, látka tetrahydrokanabinol (THC) je uvedená v I. skupine psychotropných látok v zák.č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch a látka metamfetamín je uvedená v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. a/, d/ Tr. zák., odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 15. novembra 2007, sp. zn. 1T/66/2007, právoplatným 19. novembra 2007 na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom súd výkon trestu podmienienečne odložil s probačným dohľadom a určil skúšobnú dobu na 3 roky.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere desať rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods.1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks knihy o pestovaní marihuany „M.“ autor J., ktorej vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní čo do viny a trestu, ktoré neskôr písomne zdôvodnil.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudkom z 10. mája 2011, sp. zn. 5To/89/2011 podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o spôsobe výkonu trestu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného J. D. podľa 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon

trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 7. septembra 2011 dovolanie, ktoré neskôr sám doplnil osobitným písomným podaním (doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 23. septembra 2011). V jeho odôvodnení uviedol ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, druhý, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a tretí, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolaní obvinený najprv (všeobecne) poukázal na to, že krajský súd sa nevysporiadal s namietanými odvolacími dôvodmi, len skonštatoval, že obhajobe obvineného neuveril. Namietal nezákonnosť domovej prehliadky, ktorá sa mala konať v rozpore s § 104 a § 105 Tr. por., t.j. bez predchádzajúcej výzvy s tým, že zápisnica o domovej prehliadke obsahuje nepravdivé informácie a nie je podpísaná obvineným. Ďalej poukázal na to, že sa nepreukázalo žiadne z podozrení, ktoré by odôvodňovalo výkon domovej prehliadky. Podľa názoru obvineného ani výpoveď svedka K. K. o tom, že vídaval pred domom obvineného rôzne autá, nie je v rozpore s tvrdením obvineného ako aj ďalších svedkov, ktorí uviedli, že obvinený bol vyhľadávaný murár a robil tzv. fušky po celom Slovensku.

V časti venujúcej sa porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom obvinený tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom príkazu na domovú prehliadku a podkladmi, ktoré mali odôvodňovať domovú prehliadku. Zdôraznil, že podaním z 9. mája 2011 žiadal o odročenie pojednávania a žiadal vykonať výsluch svedka J. M., pretože tento mal mať vedomosť o tom, kto priniesol do jeho rodinného domu drogy. V ďalšej časti svojho dovolania uviedol, že konaním orgánov činných v trestnom konaní a následne súdu bolo porušené právo na spravodlivý proces tvrdiac, že skutočnosti, ktoré orgány činné v trestnom konaní a súdy považovali za zistené, nakoniec neboli podložené vykonaným dokazovaním a v samotnom konaní neboli preukázané.

Ďalej obvinený tvrdil, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. V tejto časti namietal, že príkaz na domovú prehliadku

Okresného súdu Lučenec z 26. januára 2010 vo výroku neobsahuje skutok s označením právnej kvalifikácie podľa § 181 Tr. por., ale len právnu kvalifikáciu, pričom pri realizácii domovej prehliadky osoby vykonávajúce túto domovú prehliadku od neho nepýtali súhlas, nepýtali sa ho, či sa v dome nachádzajú drogy, resp. veci pochádzajúce z trestnej činnosti a zázpisnicu o priebehu domovej prehliadky nepodpisoval.

Podľa názoru obvineného súdmi prvého a druhého stupňa mu nebola poskytnutá dostatočná a náležitá súdna ochrana v zmysle článku 46 ods. 1 a násl. Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 a násl. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Krajský súd rozsudkom znížil resp. zmiernil stupeň stráženia z maximálneho na stredný, ale inak odcitoval formalisticky úvahy prvostupňového súdu napriek tomu, že už rozsudok Okresného súdu Lučenec obsahoval, resp. javil dôvod na postup podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por.

Pri ostatnom dovolacom dôvode (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) obvinený uviedol, že nie je možné pripustiť, že v konaní bolo preukázané naplnenie objektívnej stránky trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/ a ods. 2 Tr. zák. Podľa jeho názoru naplnenie objektívnej stránky trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. súdy odvodzujú jedine z nezákonne vykonaného dôkazu (domovej prehliadky) bez akýchkoľvek relevantných podkladov, ktoré by naznačovali naplnenie ostatných obligatórnych znakov trestného činu (subjektívna stránka a subjekt trestného činu).

Obvinený tiež uviedol, že v namietanom konaní neboli preverované a zisťované iné možné varianty – spôsoby spáchania skutku, pretože orgány od začiatku postupovali predpojato a žiadne úkony a dôkazy neboli vykonané v jeho prospech, čím bolo definitívne popreté právo na spravodlivý proces. Podľa jeho názoru súdy nekonali nezávisle a nestranne, vypočuli síce ním navrhovaných svedkov, ale ich výpovede v jeho prospech neuznali. Okrem toho sám nemal možnosť určitých svedkov (ako napr. „kukláčov“ atď.) vypočuť.

V závere uviedol, že drogy, ktoré boli u neho nájdené mu nepatrili a niekto ich tam musel nastrčiť. Mal za to, že bol tresne stíhaný na základe objednávky, na základe nastrčeného dôkazu.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého

rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania so zameraním na dôvody uvedené v dovolaní, rozsudkom vyslovil porušenie zákona a zrušil napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie jemu predchádzajúce a vec prikázal súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Lučenec, ktorá navrhla toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko žiaden z uplatnených dovolacích dôvodov nebol naplnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovolaním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. mája 2011, sp. zn. 5To/89/2011, ako súdu odvolacieho, ktorým súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o spôsobe výkonu trestu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného J. D. podľa 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Bolo podané včas a na zákonom určenom mieste (§ 370 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a označuje chyby konania a dôvod odvolania (§ 374 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným J. D. nie je dôvodné (chyby vytýkané v dovolaní nepredstavujú naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu), a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolací súd skúmal najprv naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (v súlade s § 371 ods. 3 Tr. por.), t.j., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Obvinený tento dovolací dôvod postavil na nezákonnom vykonaní domovej prehliadky, nevypočutí svedka J. M. a ďalších svedkov, ktorých označil ako „kukláčov“ a tiež na skutočnosti, že orgány činné v trestnom konaní a súdy skutočnosti, ktoré považovali za zistené, neboli podložené vykonaným dokazovaním.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod. Nie je možné sa preto stotožniť s názorom obvineného, že bolo porušené jeho právo na obhajobu. Z predloženého spisového materiálu totiž vyplýva, že počas celého súdneho konania obvinený bol zastúpený obhajcom (ide o povinnú obhajobu), mohol sa vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kládli za vinu, navrhoval dôkazy, ktorými sa súd zaoberal a plne užíval svojich procesných práv zaručených mu Trestným poriadkom. Za porušenie práva na obhajobu nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, 11 Tr. por. ako aj ich vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Súd sám rozhoduje o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Preto nesúhlas obvineného **s rozsahom vykonaného dokazovania** a jeho **hodnotením**, nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod.

Ak obvinený v rámci tohto práva navrhoval dôkazy, potom povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu bolo zaoberať sa každým takýmto návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím o návrhu rozhodnúť (vyhovieť alebo ho odmietnuť podľa § 208 Tr. por., príp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú podľa § 274 ods. 1 Tr. por.).

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že prvostupňový súd sa riadne vysporiadal s návrhom obhajoby na doplnenie dokazovania – výsluchu svedkyne A. H. (č.l. 319), keď podľa § 274 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že ďalšie dôkazy sa na hlavnom pojednávaní vykonávať nebudú a dokazovanie vyhlásil za skončené. V prípade navrhnutého výsluchu svedka J. M. odvolací súd tento návrh obvineného považoval za nadbytočný, a preto mu ani vyhovieť nemohol.

Pokiaľ ide o tvrdenie obvineného, že on sám nemohol vypočuť ďalších svedkov („kukláčov“), treba uviesť, že takýto návrh na doplnenie dokazovania nepredložil počas celého trestného konania. Zo zápisníc o výsluchu obvineného (17. máj 2010 a 22. jún 2010) je zrejmé, že obvinený žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nemal (č.l. 108, 114) a zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu obvineným 29. júna 2010 v ÚVV Banská Bystrica vyplýva, že žiadne návrhy na doplnenie vyšetrovania obvineným predložené neboli (č.l. 266).

Pre úplnosť treba ešte uviesť, že ak by aj išlo o porušenie práva na obhajobu, bolo by potrebné skúmať, či toto právo bolo porušené zásadným spôsobom, t.j. či by porušenie práva na obhajobu mohlo vyvolať odlišné rozhodnutie o vine obvineného. Keďže ako už bolo vyššie konštatované, v tomto prípade porušenie práva na obhajobu nebolo zistené, potom neprichádza do úvahy ani skúmanie rozsahu porušenia tohto práva.

Obvinený pri dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (založenie rozhodnutia na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom) argumentuje nezákonným vykonaním domovej prehliadky. Tvrdenia obvineného v tomto smere sú však ničím nepodložené a zo spisového materiálu nevyplývajú. Príkaz na domovú prehliadku obsahuje všetky zákonné náležitosti a domová prehliadka bola vykonaná zákonným spôsobom (v súlade s § 104 a § 105 Tr. por.). Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky (č.l. 175 -176) jasne vyplýva, že obvinený po predchádzajúcej výzve uviedol, že v dome sa nenachádzajú žiadne drogy ani omamné látky, bol poučený podľa § 106 Tr. por., pričom vyhlásil, že s vykonaním domovej prehliadky súhlasí a zápisnicu sám podpísal.

Posudzujúc posledný obvineným uvádzaný dovolací dôvod je zrejmé, že argumenty obvineného stoja úplne mimo uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože v tomto prípade môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne.

Dovolacie námietky obvineného sa vôbec nedotýkali právneho posúdenia zisteného skutku, ani nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia, ale naopak, priamo a konkrétne sponchybovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa (...“mám za to, že drogy, ktoré boli u mňa nájdené, mi nepatrili a niekto ich tam musel nastrčiť...“, ...“skutok, ktorý sa mi kladie za vinu som nespáchal...“), subjektívne kritizovali hodnotenie dôkazov doteraz vo veci konajúcimi súdmi (...“dôkazy boli vykonané a hodnotené jednostranne“..., ...“dôkazy, ktoré mohli potvrdiť obhajobu odsúdeného, buď neboli vykonané alebo neboli vyhodnotené v prospech odsúdeného“...), čo nezodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V prípade právneho posúdenia zisteného skutku Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval konanie obvineného ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd musel po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí dovoliť obvineného J. D. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. novembra 2011

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková